

Spis 16 Kss 4/2015 byl spojen se spisem číslo 16 Kss 3/2015 a pod touto spisovou značkou bylo rozhodnuto takto:

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a členů JUDr. Milady Šámalové, JUDr. Ivany Doubkové, JUDr. Josefa Českého, JUDr. Petra Hajna a JUDr. Tomáše Prokopce v právní věci kárného navrhovatele: **předseda Okresního soudu v Litoměřicích**, se sídlem Na Valech 525/12, Litoměřice, proti kárně obviněnému: **JUDr. V. N.**, soudce Okresního soudu v Litoměřicích, o návrzích na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 2. 7. 2015 a ze dne 26. 8. 2015, při ústním jednání konaném dne 11. 2. 2016,

t a k t o :

JUDr. V. N.,
soudce Okresního soudu v Litoměřicích,
s e podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

u z n á v á v i n n ý m , ž e

1.

svou nedůvodnou nečinností zavinil, že v trestní věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 24 T 266/2014 nerozhodl ve lhůtě 3 měsíců v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 trestního řádu o dalším trvání vazby obžalovaných V. D. T., V. T. L. a M. V. D., tedy do 16. 3. 2015 a v důsledku toho museli být všichni tři obžalovaní cizinci propuštěni z vazby dne 18. 3. 2015, přičemž nejméně dva dny byli drženi ve vazbě neoprávněně,

2.

svou nedůvodnou nečinností v trestní věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 26 T 58/2009 způsobil zaviněné průtahy při předkládání věci odvolacímu Krajskému soudu v Ústí nad Labem, a to tím, že:

- po vrácení věci od odvolacího Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 21. 8. 2013 jako předčasně předložené neodstranil ve lhůtě od 22. 8. 2013 vytýkané nedostatky a první úkon v tomto směru učinil až dne 2. 6. 2014, kdy vyžádal kopii protokolu o hlavním líčení ze dne 7. 2. 2013 od Okresního státního zastupitelství v Litoměřicích, který však již byl ve spise založený a dne 10. 6. 2014 vyžádal vyjádření státního zástupce, tedy zavinil průtah při vyřizování věci od 22. 8. 2013 do 10. 6. 2014,
- po obdržení vyjádření státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Litoměřicích dne 30. 6. 2014 vydal opravné usnesení čj. 26 T 58/2009 - 199 až dne 11. 2. 2015, kterým opravil písemné vyhotovení rozsudku ze dne 7. 2. 2013, tedy zavinil průtah při vyřizování věci od 2. 7. 2014, kdy mu byl spis předložen, do 11. 2. 2015,
- po nabytí právní moci usnesení čj. 26 T 58/2009 - 199 dne 24. 2. 2015 nepostupoval v souladu s ustanovením § 131 odst. 4 trestního řádu a bez opravy originálu písemného vyhotovení rozsudku předložil spis odvolacímu Krajskému soudu v Ústí nad Labem až dne 15. 5. 2015, tedy zavinil průtah při vyřizování věci od 25. 2. 2015 do 15. 5. 2015,
- po opětovném vrácení spisu sp. zn. 26 T 58/2009 od odvolacího Krajského soudu v Ústí nad Labem jako předčasně předloženého dne 21. 5. 2015 neučinil další úkony od 28. 5. 2015 a teprve dne 29. 6. 2015 vyžádal stanovisko od státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Litoměřicích, přičemž opravu originálu písemného vyhotovení rozsudku ze dne 7. 2. 2013 neprovedl ve spisu ani ke dni 14. 7. 2015, kdy byla jako důvodná vyřízena stížnost na průtahy podaná pod sp. zn. 0St 7/2015 předsedou odvolacího senátu Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. M. K.,

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l

povinnosti soudce stanovené v § 80 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších
předpisů (dále jen „zákon č. 6/2002 Sb.“),
a ohrozil tak důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l

dvě kárná provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, přičemž podle § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb.

se upouští od uložení kárného opatření.

Odůvodnění:

I.

Obsah návrhu

Předseda Okresního soudu v Litoměřicích (dále též „navrhovatel“) podal u Nejvyššího správního soudu, jako soudu kárného, dne 7. 7. 2015 návrh na zahájení kárného řízení (ze dne 2. 7. 2015) proti soudci tohoto soudu JUDr. V. N. (dále též „kárně obviněný“). Kárné provinění spatřoval navrhovatel v tom, že kárně obviněný dle jeho vyjádření jako soudce vyřizující podle rozvrhu práce u Okresního soudu v Litoměřicích přidělenou trestní věc sp. zn. 24 T 266/2014 se dopustil pochybení při rozhodování o vazbě obžalovaných V. D. T., nar. X, V. T. L., nar. X a M. V. D., nar. X, když ve věci sp. zn. 24 T 266/2014 nerozhodl ve lhůtě 3 měsíců v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 trestního řádu o dalším trvání vazby obžalovaných V. D. T., V. T. L. a M. V. D., tedy do 16. 3. 2015 a v důsledku toho museli být všichni tři obžalovaní cizinci propuštěni z vazby dne 18. 3. 2015, přičemž nejméně dva dny byli drženi ve vazbě neoprávněně.

Dále pak navrhovatel podal u Nejvyššího správního soudu, jako soudu kárného, dne 31. 8. 2015 návrh na zahájení kárného řízení (ze dne 26. 8. 2015) proti témuž kárně obviněnému, a to pro způsobení tvrzených zaviněných průtahů při předkládání věci odvolacímu Krajskému soudu v Ústí nad Labem v trestní věci sp. zn. 26 T 58/2009. Tyto průtahy měly spočívat jmenovitě v tom, že po vrácení věci od odvolacího Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 21. 8. 2013 jako předčasně předložené kárně obviněný neodstranil ve lhůtě od 22. 8. 2013 vytýkané nedostatky a první úkon v tomto směru učinil až dne 2. 6. 2014, kdy vyžádal kopii protokolu o hlavním líčení ze dne 7. 2. 2013 od Okresního státního zastupitelství v Litoměřicích, který však již byl ve spise založený a dne 10. 6. 2014 vyžádal vyjádření státního zástupce, tedy zavinil průtah při vyřizování věci od 22. 8. 2013 do 10. 6. 2014. Dále kárně obviněný po obdržení vyjádření státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Litoměřicích dne 30. 6. 2014 vydal opravné usnesení čj. 26 T 58/2009 - 199 až dne 11. 2. 2015, kterým opravil písemné vyhotovení rozsudku ze dne 7. 2. 2013, tedy zavinil průtah při vyřizování věci od 2. 7. 2014, kdy mu byl spis předložen, do 11. 2. 2015. Poté po nabytí právní moci usnesení čj. 26 T 58/2009 - 199 dne 24. 2. 2015 kárně obviněný nepostupoval v souladu s ustanovením § 131 odst. 4 trestního řádu a bez opravy originálu písemného vyhotovení rozsudku předložil spis odvolacímu Krajskému soudu v Ústí nad Labem až dne 15. 5. 2015, tedy zavinil průtah při vyřizování věci od 25. 2. 2015 do 15. 5. 2015. Nakonec po opětovném vrácení spisu sp. zn. 26 T 58/2009 od odvolacího Krajského soudu v Ústí nad Labem jako předčasně předloženého dne 21. 5. 2015 kárně obviněný neučinil další úkony od 28. 5. 2015 a teprve dne 29. 6. 2015 vyžádal stanovisko od státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Litoměřicích, přičemž opravu originálu písemného vyhotovení rozsudku ze dne 7. 2. 2015 (správně 7. 2. 2013 – pozn. NSS) neprovedl ve spisu ani ke dni 14. 7. 2015, kdy byla jako důvodná

vyřízena stížnost na průtahy podaná pod sp. zn. 0St 7/2015 předsedou odvolacího senátu Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. M. K.

V obou těchto návrzích na zahájení kárného řízení navrhovatel uzavřel, že kárně obviněný se tak dopustil kárného provinění podle § 87 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích, v platném znění), neboť zaviněně porušil povinnosti soudce stanovené v § 79 odst. 1 cit. zákona a § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) cit. zákona.

První z uvedených návrhů na zahájení kárného řízení navrhovatel odůvodnil zejména tak, že jako předsedovi Okresního soudu v Litoměřicích mu bylo dne 18. 3. 2015 odpoledne oznámeno kárně obviněným soudcem, že nerozhodl ve věci sp. zn. 24 T 266/2014 včas o dalším trvání vazby podle § 72 odst. 1 trestního řádu u obžalovaných V. D. T., V. T. L., M. V. D., stíhaných vazebně pro drogovou trestnou činnost, kdy lhůta pro rozhodnutí běžela do 16. 3. 2015. Vazební lhůta u všech tří obžalovaných byla tak překročena o 2 dny, a proto musel všechny tři obžalované cizince ještě téhož dne, tedy 18. 3. 2015, propustit z vazby. Na základě tohoto oznámení navrhovatel od vedoucí trestní kanceláře Okresního soudu v Litoměřicích R. K. zjistil, že 18. 3. 2015 předložila soudci JUDr. N. spis sp. zn. 24 T 266/2014 s tím, že dne 16. 3. 2015 zřejmě mělo být ve věci obžalovaných Vietnamců rozhodováno o vazbě, když předchozí usnesení o ponechání o vazbě podle § 72 odst. 3 trestního řádu bylo vydáno 16. 12. 2014 a nabylo právní moci téhož dne. Ve spisu bylo, kromě vazby, kanceláří hlídáno také přetlumočení a doručení rozsudku ze dne 2. 2. 2015, který byl soudcem vyhotoven 17. 2. 2015. Poznámku ke kontrole o končící lhůtě vazby měla vedoucí trestní kanceláře R. K. zapsanou na pátek 13. 3. 2015, kdy však z důvodu lékařského vyšetření nebyla v kanceláři. Spis se pak nacházel na lhůtě do 18. 3. 2015 z důvodu čekání na případné odvolání 5. obžalovaného J. L., kterému měl být doručen rozsudek 6. 3. 2015 a lhůta k případnému odvolání proti rozsudku mu končila 17. 3. 2015.

Ze spisu sp. zn. 24 T 266/2014, který byl zapůjčen dne 11. 5. 2015 od odvolacího Krajského soudu v Ústí nad Labem bylo zjištěno, že obžaloba ve vazební věci pro zločin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku byla podána dne 19. 11. 2014 proti celkem 5-ti obžalovaným, z toho obžalovaní V. D. T., V. T. L., a M. V. D., byli stíháni vazebně od 6. 5. 2014. Další obžalovaný, cizí státní příslušník Vietnamu, byl stíhán jako osoba neznámého pobytu a pátý obžalovaný byl občan ČR J. L. Tři obžalovaní vazebně stíháni byli ve vazbě z důvodu § 67 písm. a), c) trestního řádu. Věc po nápadu obžaloby byla přidělena do soudního oddělení 24 T (JUDr. V. N.). Soudce nařídil hlavní líčení dne 24. 11. 2014 na den 16. 12. 2014 a postupně je odročoval na 12. 1. 2015 a 2. 2. 2015, kdy byl vynesena rozsudek. U všech tří vazebně stíhaných byla vazba prodloužena podle § 72 odst. 3 trestního řádu dne 16. 12. 2014 z důvodu § 67 písm. a), c) trestního řádu. Právní moc usnesení o ponechání ve vazbě nastala u všech tří obžalovaných 16. 12. 2014, neboť se vzdali stížnosti. Další lhůta k rozhodování o trvání vazby je tři měsíce podle § 72 odst. 1 trestního řádu, tedy do 16. 3. 2015. Rozsudek ze dne 2. 2. 2015 byl soudcem vyhotoven dne 17. 2. 2015 a rozeslán kanceláří 18. 2. 2015. Soudce JUDr. N. dle soudní evidence ISAS naposledy pracoval se spisem 17. 2. 2015, kdy od této doby nestanovil žádným referátem pokyn pro soudní kancelář k tomu, aby mu byl spis předložen před uplynutím tříměsíční

lhůty, tedy tak, aby mohl včas rozhodnout o dalším trvání vazby před uplynutím dne 16. 3. 2015. Dne 18. 3. 2015 pak soudce vydal usnesení, že se obžalovaní V. D. T., V. T. L., M. V. D., propouštějí z vazby na svobodu pro nedodržení zákonné lhůty pro rozhodnutí o dalším trvání vazby. Celý trestní spis byl předložen Krajskému soudu v Ústí nad Labem k rozhodnutí o odvolání obžalovaných proti rozsudku ze dne 2. 2. 2015 dne 26. 3. 2015.

Druhý z uvedených návrhů na zahájení kárného řízení navrhovatel odůvodnil zejména tak, že mu, jako předsedovi Okresního soudu v Litoměřicích zaslal dne 21. 5. 2015 předseda odvolacího senátu Krajského soudu v Ústí nad Labem JUDr. M. K. stížnost na postup předsedy senátu Okresního soudu v Litoměřicích JUDr. V. N. ve věci sp. zn. 26 T 58/2009 a současně již podruhé vrátil tento trestní spis jako předčasně předložený. Ve své stížnosti JUDr. K. žádal, aby byla celá záležitost ohledně označeného spisu projednána s kárně obviněným a o výsledku tohoto projednání byl vyrozuměn. Stížnost byla zapsána pod sp. zn. OSt 7/2015 a dne 14. 7. 2015 vyhodnocena jako důvodná. Podstatou stížnosti byla skutečnost, že kárně obviněný od 22. 8. 2013 neučinil v přiměřené lhůtě takové úkony, aby mohl být spis sp. zn. 26 T 58/2009 řádně předložen odvolacímu soudu s odvoláním státního zástupce do rozsudku Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 7. 2. 2013, čj. 26 T 58/2009 - 187 obžalovaného R. S., nar. X. Podle stěžovatele kárně obviněný zavinil ve věci průtahy a i nadále ignoroval ustanovení § 131 odst. 4 trestního řádu a spis teprve dne 15. 5. 2015 bez dalšího předložil Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Spis však jako předčasně předložený byl dne 21. 5. 2015 opět vrácen Okresnímu soudu v Litoměřicích.

Ze spisu sp. zn. 26 T 58/2009 kárný navrhovatel zjistil, že věc byla dne 2. 4. 2012 přidělena k vyřízení kárně obviněnému, který po urgenci státního zástupce ve věci rozhodl dne 7. 2. 2013 rozsudkem. Proti tomuto rozsudku podal státní zástupce odvolání, které odůvodnil dne 18. 2. 2013. Spis byl předložen Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 27. 3. 2013, ale vrácen pro vážné chyby spočívající v tom, že vyhotovení rozsudku nebylo ve shodě s obsahem rozsudku tak, jak byl vyhlášen, a proto jako předčasně předložený byl odvolacím soudem spis vrácen dne 21. 8. 2013. Vrácení spisu bylo provedeno prostřednictvím předsedy Okresního soudu v Litoměřicích, který dne 22. 8. 2013 věc předal k vyřízení kárně obviněnému. Spis byl u kárně obviněného bez úkonu až do dne 2. 6. 2014, kdy vyžádal zcela bezpředmětně kopii protokolu o hlavním líčení, která však již, byla do spisu opatřena odvolacím soudem. Dne 10. 6. 2014 proto kárně obviněný vyžádal vyjádření státního zástupce Mgr. F. v souladu s pokynem odvolacího soudu. Vyjádření státního zástupce bylo okresnímu soudu doručeno dne 30. 6. 2014. Od této doby však kárně obviněný opět se spisem nepracoval a teprve 11. 2. 2015 vydal ve věci opravné usnesení čj. 26 T 58/2009 - 199, které nabylo právní moci dne 24. 2. 2015. Ani po tomto úkonu kárně obviněný soustředěně se spisem nepracoval a způsobil další průtahy při opětovném předložení spisu Krajskému soudu v Ústí nad Labem až do 15. 5. 2015. Na usnesení vyznačil právní moc teprve dne 15. 5. 2015, ovšem dál nepostupoval podle § 131 odst. 4 trestního řádu a faktickou opravu rozsudku neprovedl a spis bez dalšího předložil odvolacímu soudu, který zákonitě musel obratem spis vrátit zpět, a to již s důrazným přípisem pod sp. zn. 6 To 122/2013. Přestože byl spis předán, po projednání se soudcem, tomuto již dne 28. 5. 2015, vyhotovil vyjádření k podání předsedy senátu JUDr. M. K. sice dne 5. 6. 2015, ale až do vyřízení stížnosti dne 14. 7. 2015 neučinil ve spise žádné

další úkony směřující k odstranění vytýkaných nedostatků. Vyjádření státního zástupce vyžádal teprve dne 29. 6. 2015.

K osobě kárně obviněného soudce navrhovatel uvedl, že JUDr. V. N. vykonává funkci soudce od 1. 12. 1990, když v předchozí době působil jak prokurátor v Děčíně. Funkci soudce vykonával nejprve u Okresního soudu v České Lípě na trestním úseku, kde byl také místopředsedou. K Okresnímu soudu v Litoměřicích byl přeložen od 1. října 2010, kde byl zpočátku zařazen na úseku občanskoprávním nesporném, neboť na úseku trestním nebylo volné místo. Od listopadu 2011 byl pak přearán na úsek trestní a od 21. 12. 2011 do 30. 9. 2012 byl pověřen i funkcí místopředsedy Okresního soudu v Litoměřicích pro úsek trestní. Dosud působí jako předseda senátu Okresního soudu v Litoměřicích. Dále navrhovatel uvedl, že v osobním spisu jsou od 14. 3. 2007 do 3. 9. 2010 založeny zprávy o nedostacích při výkonu soudcovské funkce a funkce místopředsedy soudu, které pak vyústily ve vzdání se funkce místopředsedy Okresního soudu Česká Lípa dne 11. 2. 2009, a také výtka dle § 88a zák. č. 6/2002 Sb., ze dne 3. 9. 2010. Dne 16. 7. 2015 byla kárně obviněnému předsedou Okresního soudu v Litoměřicích uložena výtka dle § 88a zák. č. 6/2002 Sb. pro průtahy ve vykonávacím řízení ve věci sp. zn. 4 T 204/2002.

Z výše uvedených důvodů navrhovatel kárnému senátu Nejvyššího správního soudu navrhl, aby byl soudce JUDr. V. N. uznán vinným kárným proviněním podle § 87 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a bylo mu ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uloženo kárné opatření snížení platu o 15% na dobu 4 měsíců. Zároveň navrhl, aby obě kárné žaloby byly spojeny ke společnému projednání a rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12. 11. 2015 spojil obě věci, vedené pod sp. zn. 16 Kss 3/2015 a sp. zn. 16 Kss 4/2015, ke společnému projednání a rozhodnutí s tím, že řízení je nadále vedeno pod sp. zn. 16 Kss 3/2015.

II.

Vyjádření kárně obviněného

Kárně obviněný soudce nejprve v písemném vyjádření ze dne 29. 7. 2015 ke kárnému návrhu ze dne 2. 7. 2015 uvedl, že je nepochybné, že ve věci sp. zn. 24 T 266/2014 nebylo rozhodnuto ve lhůtě 3 měsíců v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 tr. řádu o dalším trvání vazby obžalovaných V. D. T., V. T. L. a M. V. D., tedy do 16. 3. 2015, a v důsledku toho museli být všichni tři obžalovaní cizinci propuštěni z vazby dne 18. 3. 2015, a byli tak tedy dva dny byli drženi ve vazbě neoprávněně.

Dále odkázal na vyjádření pro předsedu Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 8. 4. 2015, kde popsal průběh řízení v předmětné věci. Kárně obviněný k údajím z kárného návrhu, že se spisem pracoval 17. 2. 2015 a od té doby jsem nestanovil žádným referátem pokyn pro soudní kancelář k tomu, aby mu byl spis předložen před uplynutím tříměsíční lhůty, konstatoval, že předpokládal jako ve všech dalších vazebních věcech, které v té době vyřizoval, že v případě, že některý z obžalovaných podá odvolání, či odvolání podá někdo jiný, bude mu spis obratem předložen, což se však nestalo, i když odvolání byla podána všemi obžalovanými s výjimkou obž. L. Do konce lhůty pro rozhodnutí o vazbě v té době,

kdy mu byl spis naposledy předložen, přitom zbýval ještě prakticky celý měsíc. Konec této lhůty byl ostatně výrazně vyznačen u všech obžalovaných, kteří byli ve vazbě, na první straně spisu s výslovným vyjádřením, že do 16. 3. 2015 musí být rozhodnuto o dalším ponechání obžalovaných ve vazbě. Na základě toho měla také vedoucí kanceláře, jak se uvádí v kárném návrhu, zapsanu poznámku o kontrole vazby na den 13. 3. 2015, kdy nejpozději měl být spis předložen kárně obviněnému jako soudci, ovšem pro nepřítomnost vedoucí kanceláře z důvodu lékařského vyšetření mu tento spis nepředložila ani den předtím, tj. 12. 3. 2015, ani poté v pondělí dne 16. 3. 2015. Spis mu byl předložen až dne 18. 3. 2015 odpoledne a s ohledem na uvedené skutečnosti byli téhož dne všichni tři obžalovaní, kteří byli stíháni vazebně, propuštěni z vazby, přičemž již nemohlo být rozhodnuto jinak. Pokud by mu kancelář byl spis předložen alespoň v pondělí 16. 3. 2015, k uvedenému pochybení by rozhodně nedošlo.

Kárně obviněný dodal, že se nedomnívá, že by jeho postup v dané věci bylo možno kvalifikovat jako neodborný, nedůsledný či nesoustředěný, jak se uvádí v kárném návrhu. Nic takového mu nikdy vytýkáno nebylo a na nic takového nikdy nebyl upozorňován. Lhůta, ve které bylo nutno rozhodnout o vazbě, byla ve spise výrazně vyznačena. V roce 2014 mu napadlo celkem 13 vazeb, tedy nejvíce ze všech soudců na trestním úseku. Za tohoto stavu si podle svého názoru nemůže pamatovat, kdy v které lhůtě má v konkrétní věci o vazbě rozhodnout a musí spoléhat na to, že kancelář v tomto směru bude pracovat tak, jak má a ve stanovené lhůtě mu bude spisy předkládat. Za celý rok 2014 mu napadlo celkem 296 věcí, tedy téměř o sto více, než za rok 2013. Za uvedený rok měl druhý nejvyšší nápad ze soudců na trestním úseku, kdy více měla jen JUDr. Š., která však přišla k Okresnímu soudu v Litoměřicích dne 1. 1. 2014 a neměla žádný nápad z předchozích let. Jeho výkon v jednotlivých měsících patřil vždy k nejvyšším na trestním úseku, což je možno ověřit dotazem na výkonnost soudců u Okresního soudu v Litoměřicích a přehledem vazeb za léta 2014 a 2015.

V rozhodném období kárně obviněnému napadlo kromě shora uvedené věci ještě dalších sedm jmenovitě označených vazebních věcí. Kromě nich mu v této době dále napadla také řada věcí, jejichž rozsah přesahoval tisíc, ev. i dva tisíce stran. Z těchto skutečností vyplývá, že mu na přelomu let 2014 a 2015 napadl větší počet věcí, zejména vazebních, což spolu s velkým počtem věcí, které mu postupně napadly či byly přiděleny, s ohledem na kritickou situaci na Okresním soude od konce roku 2011, vedlo ke značnému zatížení celého senátu a kanceláře. Tato situace bohužel poté vedla k uvedenému pochybení. Za zcela nepatřičné kárně obviněný považuje v kárném návrhu hodnocení jeho působnosti na Okresním soudu v České Lípě, neboť toto s touto věcí nijak nesouvisí a pokud zde docházelo k nějakým nesrovnalostem, tak tyto jsou jednak staršího data a jednak pramenily z osobních vztahů na soudu, což bylo řešeno právě jeho odchodem na Okresní soud do Litoměřic.

Za celou dobu jeho působení na Okresním soudu v Litoměřicích mu do doby vytýkaného pochybení žádná výtka ani napomenutí uděleno nebylo.

Navrhl proto, aby si Nejvyšší správní soud vyžádal od předsedy Okresního soudu v Litoměřicích přehledy nápadu, včetně vazebních věcí, přehledy výkonu a přehledy

nevyřízených věcí u jednotlivých soudců trestního úseku za roky 2012 - 2014 a první pololetí roku 2015.

V písemném vyjádření ze dne 2. 11. 2015 ke kárnému návrhu ze dne 26. 8. 2015 kárně obviněný uvedl, že plně odkazuje na své vyjádření ze dne 5. 6. 2015 ve stížnostním spise OSt 7/2015. V důsledku kritické situace, která nastala u Okresního soudu v Litoměřicích na přelomu let 2011 - 2012, a to zejména na trestním úseku, došlo v té době k prudkému nárůstu nevyřízených věcí i porozsudkové agendy. S ohledem na naléhavou potřebu posílit trestní úsek byl kárně obviněný převeden z úseku P tohoto soudu na úsek T, ovšem i s nevyřízenými věcmi předchozí agendy, které musel vyřizovat souběžně s přidělenou trestní agendou. Vzhledem ke značnému počtu věcí a jejich náročnosti nutně docházelo k určitým prodlevám, kdy přednostně byly vyřizovány věci vazební a věci starší. K tomuto přetížení docházelo u všech soudců, kteří v té době na Okresním soudu v Litoměřicích působili, přičemž důsledky této kritické personální situace přetrvávají až do současné doby. Tato situace byla vedení soudu i JUDr. K. z titulu jeho tehdejší funkce známa.

Proto v tomto směru kárně obviněný odkázal na své návrhy na doplnění dokazování v předchozí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod zn. 16 Kss 3/2015 a vyjádřil souhlas se spojením těchto věcí ke společnému projednání.

III.

Spojení věcí ke společnému projednání a rozhodnutí

Usnesením ze dne 12. 11. 2015, čj. 16 Kss 3/2015 - 21, Nejvyšší správní soud spojil obě věci, vedené pod sp. zn. 16 Kss 3/2015 a sp. zn. 16 Kss 4/2015, ke společnému projednání a rozhodnutí s tím, že řízení je nadále vedeno pod sp. zn. 16 Kss 3/2015.

IV.

Průběh ústního jednání a skutková zjištění

Kárný navrhovatel při ústním jednání přednesl písemné znění návrhů na zahájení kárného řízení. Přitom opravil v pořadí ve druhém kárném návrhu datum vydání rozsudku ve věci nesprávně uvedené datem 2. 7. 2015 na správné 2. 7. 2013. V odůvodnění taktéž reprodukoval písemné vyhotovení návrhů.

Kárně obviněný odkázal na písemná znění svých písemných vyjádření k návrhům, ze dne 29. 7. 2015 a ze dne 2. 11. 2015, v plném rozsahu s tím, že současně vyjádřil lítost nad tím, co je mu kladeno za vinu. Uvedl, že ví, že se to stalo, ve spojení s prvním případem doplnil, že bohužel má větší počet vazeb, a dále, že pro oba případy platí, že má velký počet věcí. U druhé z projednávaných věcí potom tak došlo k průtahům a prodlevám, za což se omlouvá a mrzí jej to.

Předseda kárného senátu následně seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření kárného senátu ve věci (§ 13 zákona č. 7/2002 Sb.). Kárný senát si

vyžádal od Okresního soudu v Litoměřicích osobní spis kárně obviněného, dále stížnostní spis OSt 7/2015, a také dva trestní spisy, které se vztahují ke skutečnostem vytýkaným v obou návrzích, jmenovitě spisy Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn. 24 T 266/2014 a sp. zn. 26 T 58/2009. Tyto trestní spisy se v době vyžádání nalézaly u Krajského soudu v Ústí nad Labem, a k následné žádosti Nejvyššího správního soudu mu byly zaslány. Kárný soud se s obsahem těchto spisů seznámil, stejně jako se seznámil i s obsahem listin, které jsou vedeny pod sp. zn. Spr 196/2015, jež jsou přílohou prvního z projednávaných kárných návrhů, a souhrnně konstatuje, že obsah spisů odpovídá skutečnostem uvedeným navrhovatelem v návrzích na zahájení kárných řízení.

Z osobního spisu kárně obviněného vyplynulo, že JUDr. V. N. vykonává funkci soudce od 1. 12. 1990, když v předchozí době působil jako prokurátor v Děčíně. Funkci soudce vykonával u Okresního soudu v České Lípě na trestním úseku, kde byl také místopředsdou. V době od 1. 7. 2009 do 30. 6. 2010 byl dočasně přidělen ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

K Okresnímu soudu v Litoměřicích byl, na vlastní žádost z osobních a rodinných důvodů, přeložen od 1. října 2010, kde byl zpočátku zařazen na úseku občanskoprávním nesporném, neboť na úseku trestním nebylo volné místo trestního soudce. Od listopadu 2011 byl pak přerazěn na úsek trestní a od 21. 12. 2011 do 30. 9. 2012 pověřen i funkcí místopředsedy Okresního soudu v Litoměřicích pro úsek trestní. Dosud působí jako předseda senátu Okresního soudu v Litoměřicích.

V osobním spisu jsou založeny zprávy o nedostacích při výkonu soudcovské funkce a funkce místopředsedy soudu (zejm. zpráva ze dne 9. 2. 2009, čl. 183), které pak vyústily ve vzdání se funkce místopředsedy OS Česká Lípa dne 11. 2. 2009 (čl. 184) a také výtka dle § 88a zák. 6/2002 Sb. ze dne 3. 9. 2010 (čl. 225, viz též čl. 201).

Kárný senát dále provedl dokazování v návrhu označenými soudními spisy, a ve spojení s tím vyslechl kárně obviněným k důvodům vytýkaných pochybení. Z obsahu těchto spisů zjistil kárný senát následující :

Ve věci sp. zn. 24 T 266/2014 spatřoval navrhovatel kárné provinění kárně obviněného v tom, že nerozhodl ve lhůtě 3 měsíců v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 trestního řádu o dalším trvání vazby obžalovaných V. D. T., V. T. L. a M. V. D., tedy do 16. 3. 2015 a v důsledku toho museli být všichni tři obžalovaní cizinci propuštěni z vazby dne 18. 3. 2015, přičemž nejméně dva dny byli drženi ve vazbě neoprávněně.

Z obsahu spisu se podává, že na čl. 583 je usnesení o ponechání jmenovaných ve vazbě ze dne 16. 12. 2014, od kteréhož to data se pak odvíjela tříměsíční lhůta, v níž nejpozději mělo být rozhodnuto o dalším osudu vazby, na čl. 603 je rozsudek v předmětné trestní věci uvedených osob ze dne 2. 2. 2015, a na čl. 638 je potom usnesení ze dne 18. 3. 2015 o propuštění jmenovaných z vazby. Spis dále na čl. 649 obsahuje stížnost státního zástupce proti usnesení Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 18. 3. 2015 o propuštění z vazby shora uvedených obžalovaných.

Návazně byl konstatován obsah Úředního záznamu paní R. K., sp. zn. SPR 196/15, ze dne 18. 3. 2015, založený čl. 5 kárného spisu sp. zn. 16 Kss 3/2015, jakož i obsah písemného vyjádření kárně obviněného ze dne 8. 4. 2015 k předmětné věci, založeného o na čl. 7 kárného spisu sp. zn. 16 Kss 3/2015. Poté byl konstatován obsah záznamu o stavu věci sp. zn. 24 T 266/2014, založený na čl. 9 spisu sp. zn. 16 Kss 3/2015, sepsaný navrhovatelem dne 22. 5. 2015, s nímž byly seznámeny vedoucí trestních kanceláří paní R. K. a úřednice paní H. Š. Uveden je i soudce JUDr. N., ale u něho podpis o seznámení není. Závěr záznamu vyúsťuje v zamyšlená opatření, která vedle příslušných poučení a kontrol míří také na krácení pololetních odměn vedoucí kanceláře R. K. o 30 %, a dále na zvážení podání kárného návrhu na soudce JUDr. V. N.

Kárně obviněný k uvedenému uznal, že pochybil, když včas nerozhodl znovu ve věci vazby, domníval se, že mu spis předloží kanceláři spolu s odvoláním, konec vazební lhůty mu nehlásil ani ISAS. Měl v běhu více vazebních věcí, a když údaje o rozhodnutí o předchozí vazbě do předmětného spisu poznamenal, konec vazební lhůty neuhlídal. Uznal, že si měl „nějakou lhůtu víc stanovit“.

Kárný navrhovatel uvedl, že ve spisu absentoval referát soudce, kdy mu má být spis předložen k tomu, aby o vazbě rozhodl. Lhůty ve vazebních věcech si měl hlídat. Bylo tam také určité pochybení ze strany kanceláře, běží tam dvoukolejnost, sleduje si to soudce i kancelář.

Dále byl proveden důkaz obsahem vyžádaných přehledů nápadu a výkonu jednotlivých soudců trestního úseku Okresního soudu v Litoměřicích za roky 2012 - 2014 a první pololetí roku 2015 (na čl. 38-40 spisu sp. zn. 16 Kss 3/2015). Bylo zrekapitulováno, že uváděné početní údaje se vztahují k celkem 10 soudcům, přičemž plný a srovnatelný nápad v roce 2014 a v roce 2015 s kárně obviněným měla toliko JUDr. Š., a zásadní rozdíly v nápadu a výkonu i počtu vyřízených či nevyřízených věcí mezi těmito dvěma srovnatelnými soudci zjištěny nebyly. K tomu navrhovatel uvedl, že letech 2012, 2013 by bylo možné údaje kárně obviněného srovnat s JUDr. S., který sice v roce 2015 skončil, a měl proto v závěru nápad nižší. Předseda kárného senátu provedl toto srovnání a konstatoval, že v roce 2012 jsou vykazovány větší rozdíly, a to ve prospěch kárně obviněného. Kárně obviněný doplnil, že k tomu měl ještě minimálně přes 100 spisů z opatrovnické agendy, které mu zůstaly.

Ve věci sp.zn. 26 T 58/2009 spatřoval navrhovatel kárné provinění kárně obviněného v tom, že způsobil zaviněné průtahy při předkládání věci odvolacímu Krajskému soudu v Ústí nad Labem.

V obsahu spisu se na čl. 187 nachází rozsudek ve věci ze dne 7. 2. 2013, na čl. 190 je potom odvolání státního zástupce okresního státního zastupitelství ze dne 15. 2. 2013, a na čl. 196 přípis předsedy senátu krajského soudu JUDr. K. předsedovi Okresního soudu v Litoměřicích, související s vrácením spisu odvolací orgánem, ze dne 14. 8. 2013, doručený okresnímu soudu 21. 8. 2013. Od 22. 8. 2013 tak bylo možno činit návazné úkony, nejbližší záznamy na rubové straně čl. 196 jsou ze dne 2. 6. 2014 a ze dne 10. 6. 2014, obsahující pokyny kanceláři k vyžádání protokolu od okresního státního zastupitelství a k vyžádání vyjádření od státního zástupce. Tyto listiny dokládají průtahy od 22. 8. 2013

do 10. 6. 2014. Na čl. 197 je potom přípis státního zástupce ze dne 27. 6. 2014, který byl doručen okresnímu soudu podle otisku razítka dne 30. 6. 2014. Na čl. 199 je obsaženo opravné usnesení ze dne 11. 2. 2015 a vypraveno podle razítka vypravení bylo 16. 2. 2015. Tyto listiny dokládají průtahy od 2. 7. 2014 do 11. 2. 2015. Na čl. 199 je potom dále dnem 15. 5. 2015 provedeno vyznačení právní moci daného usnesení ke dni 24. 2. 2015, a na čl. 204 je předkládací zpráva ze dne 15. 5. 2015 o provedení opravy protokolu o hlavním líčení. Tento průtah tak trval od 25. 2. 2015 do 15. 5. 2015. Na čl. 205 je písemnost, která provází vrácení spisu od odvolacího soudu, tato písemnost je datována dnem 19. 5. 2015, k okresnímu soudu podle otisku razítka došla 21. 5. 2015, na rubu tohoto listu je údaj o předložení spisu soudci dne 28. 5. 2015. Na čl. 206 je žádost kárně obviněného ze dne 29. 6. 2015 o stanovisko, adresovaná okresnímu státnímu zastupitelství, zda s ohledem na vyjádření Krajského soudu v Ústí nad Labem po provedení opravy protokolu o hlavním líčení okresní státní zastupitelství trvá na odvolání. Tady průtah trval od 28. 5. 2015 do 29. 6. 2015.

Návazně byl proveden důkaz stížnostním spisem sp. zn. OSt 7/2015. Na jeho čl. 1 je přípis předsedy senátu Krajského soudu v Ústí nad Labem, JUDr. M. K., ze dne 19. 5. 2015, adresovaný navrhovateli, upozorňující na průtahy v předmětné věci při předkládání odvolání a to do 15. 5. 2015. Na čl. 3 je potom odpověď navrhovatele JUDr. K., ze dne 14. 7. 2015, s tím, že k tomuto datu byla provedena kontrola a bylo konstatováno, že ani do tohoto data nebyla ve spisu provedena oprava originálu písemného vyhotovení rozsudku. Z tohoto pohledu jde o průtah od 28. 5. 2015 do 14. 7. 2015.

V návaznosti na tyto provedené důkazy kárně obviněný k dotazu předsedy senátu odkázal na písemné vyjádření. K dotazům členů senátu, kde, či u koho, se spis nacházel v době prodlev, kdy měl být u Okresního soudu v Litoměřicích, kárně obviněný uvedl, že na to si již nevzpomíná. Dodal, že došlo k výjimečné situaci, v současné době je možné nahlédnout do ISASu a zjistit, že už nic takového neexistuje.

K dotazu předsedy senátu na navrhovatele stran provedených důkazů, navrhovatel uvedl, že následně byla oprava požadovaná po kárně obviněném provedena, ale kdy to po 14. 7. 2015 bylo, neví, neboť spis se již potom dostal z jeho dispozice a šel na krajský soud.

Původně požadovaný důkaz údají o nápadech a výkonech soudců trestního úseku Okresního soudu v Litoměřicích, který byl shodně navrhován v první i druhé věci, se po vyjádření kárně obviněného i navrhovatele u této druhé věci již neopakoval, ani nedoplňoval.

Před celkovým ukončením dokazování se navrhovatel ještě s odvoláním na úplnost vyjádřil k osobnímu spisu kárně obviněného a doplnil, že dne 7. 7. 2015 řešil kárně obviněného pro nějaký průtah ve vykonávacím řízení, který vyřešil výtkou. Vyhodnotil to tak, že se u kárně obviněného zrovna kumuloval počet zjištěných nedostatků, aniž by bylo zřejmé, co bylo jejich osobní příčinou. Nicméně předchozí pochybení, ve vztahu k nimž podal kárné návrhy, nemohl označit za drobná pochybení.

Navrhovatel v závěrečném návrhu shrnul přednesené návrhy na zahájení kárného řízení, a konstatoval, že podle jeho názoru průběh ústního jednání potvrdil vytýkané

skutečnosti. V první věci uvedl, že mu zejména vadilo, že kárně obviněný ve spisu neuvedl jednoznačný a zřetelný pokyn, k jakému datu chce nechat spis předložit k rozhodování o vazbě. Ve druhé věci mu pak zejména vadilo, že přes opakované výzvy a upozornění kárně obviněný včas a řádně neopravil, co se po něm požadovalo. Průtahy byly sice rozfázovány, ale navrhovatel je musel posoudit vcelku, neboť podstatné bylo to, že od r. 2013 do r. 2015 nedostatky odstraněny nebyly a odvolací soud nemohl rozhodovat. Navrhovatel uvedl, že je si vědom toho, že senáty JUDr. N. a JUDr. Š. byly hlavní, resp. stěžejní na trestním úseku Okresního soudu v Litoměřicích v dané době, nicméně to odpovědnosti kárně obviněného za zjištěné nedostatky nezbavuje. Navrhl tedy vyhovět návrhu a uložit kárné opatření snížení platu o 15 % na dobu 4 měsíců.

Kárně obviněný opakovaně odkázal na svá předchozí písemná vyjádření s tím, že vytýkaná pochybení nezpochybňují. Nicméně doplnil, že pokud by mu byl spis v první věci předložen třeba ještě 13. března, tak by to vazební řízení bylo možné stihnout. Dále se ztotožnil s tím, co řekl navrhovatel, že on s JUDr. Š. měli v podstatě polovinu nápadu celého soudu na trestním úseku. Tento nápad byl poměrně složitý, bylo to hodně věcí. Vyjádřil politování k tomu, co se stalo, je 35 let v justici, a má pár let před důchodem. Pak se mu stane ve dvou, třech případech taková věc a vypadá, to, jako by těch 35 let neměl za sebou.

V.

Posouzení věci soudem

Kárný senát se zabýval v první řadě dodržením subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“) musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kde se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). První návrh na zahájení kárného řízení ze dne 2. 7. 2015 byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 7. 7. 2015, a to na základě oznámení kárně obviněného ze dne 18. 3. 2015 předsedovi Okresního soudu v Litoměřicích. K vytýkanému jednání kárně obviněného došlo dne 16. 3. 2015. Kárný návrh podaný u Nejvyššího správního soudu dne 7. 7. 2015 byl tedy podán v rámci zákonem stanovené šestiměsíční subjektivní lhůty, stejně jako v rámci zákonné objektivní a zároveň i prekluzivní lhůty tří let. Druhý návrh na zahájení kárného řízení ze dne 26. 8. 2015 byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 31. 8. 2015, a to na základě stížnosti předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 5. 2015 předsedovi Okresního soudu v Litoměřicích, doručené dne 21. 5. 2015. K vytýkanému jednání kárně obviněného došlo ve dnech 22. 8. 2013 až 10. 6. 2014, 2. 7. 2014 až 11. 2. 2015, 25. 2. 2015 až 15. 5. 2015 a 28. 5. 2015 až 29. 6. 2015, resp. 14. 7. 2015. Kárný návrh podaný u Nejvyššího správního soudu dne 31. 8. 2015 byl tedy podán v rámci zákonem stanovené šestiměsíční subjektivní lhůty, stejně jako v rámci zákonné objektivní a zároveň i prekluzivní lhůty tří let. Lhůty tak byly zachovány u všech vytýkaných jednání.

Dále kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání. Vytýkaná pochybení se týkala jednak toho, že nebylo včas rozhodnuto ve věci dalšího trvání vazby tří společně obžalovaných, v důsledku čehož museli být všichni propuštěni z vazby dne 18. 3. 2015, přičemž nejméně dva dny byli drženi ve vazbě neoprávněně, a dále se vytýkaná pochybení týkala zaviněných průtahů při předkládání jedné jmenovité věci odvolacímu soudu. Kárný senát z předložených spisů Okresního soudu v Litoměřicích zjistil rozhodné skutečnosti, které konfrontoval s tvrzeními obsaženými jak v kárných návrzích, tak ve vyjádření kárně obviněného. Soudem učiněná zjištění odpovídala údajům uváděným v kárných návrzích.

Předmětem dokazování a hodnocení ze strany kárného senátu tedy bylo posouzení uvedených skutečností ve vztahu k definici kárného provinění dle ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Dle kárného senátu bylo prokázáno, že ve věcech uvedených ve výroku došlo v postupu kárně obviněného k pochybení stran včasnosti dalšího rozhodování o vazbě, stejně jako k nepřiměřeným časovým prodlevám mezi jednotlivými úkony v další projednávané věci. Tato pochybení bylo nutno, přinejmenším dílem, hodnotit jako zaviněné nedůslednosti v povinnostech kárně obviněného. Tomuto závěru zcela odpovídá obsah spisů, ve kterých mělo dojít k uvedeným nedostatkům, a také uváděná vyjádření navrhovatele. Stejně tak i kárně obviněný ve svém písemném i ústním vyjádření ke kárnému návrhu připustil, že k pochybením došlo, a tyto jako způsobené do jisté míry vlastním zaviněním uznal, a současně ve vztahu k nim projevil lítost.

Kárný senát se dále zabýval otázkou, zda toto porušení povinností naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění definovanou v ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Podle tohoto ustanovení je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. V případě prvního z uvedených pochybení kárně obviněného, kdy soudce opomněl rozhodnout o dalším trvání vazby obžalovaných v zákonné tříměsíční lhůtě, přestože se jinak jednalo o úkon tvořící běžnou součást jeho pracovní náplně a byl mu znám následek, který je s takovým opomenutím spojen, tedy nutné propuštění vazebně stíhaných osob na svobodu, toto kárný senát hodnotil jako zaviněné jednání. Tímto jednáním kárně obviněného byla ohrožena důvěra v odborné a spravedlivé rozhodování soudů, již proto, že v jeho důsledku museli být obžalovaní vazebně stíhaní z vazby propuštěni. Následkem pochybení kárně obviněného soudce byli navíc obžalovaní po 2 dny nezákonně drženi ve vazbě. Vzhledem k povaze pochybení kárně obviněného a jeho následkům se kárný senát ztotožnil s názorem navrhovatele, že toto pochybení nebylo možno kvalifikovat jen jako drobný nedostatek v práci, u něhož by bylo v intencích § 88a zákona o soudech a soudcích postačující vyřízení výtkou z jeho strany. V případě druhého z uvedených pochybení, kdy došlo v několika po sobě jdoucích fázích k průtahům při předkládání věci odvolacímu soudu se kárný senát taktéž přiklonil k názoru, že toto naplnilo skutkovou podstatu kárného provinění. Rozhodování, včetně provádění souvisejících procesních úkonů, v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech). Neodůvodněné průtahy v řízení je proto nutno hodnotit jako zaviněné porušení povinností soudce a jako jednání způsobilé

narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Kárně obviněný svá pochybení uznal, nicméně poukazoval na značné pracovní zatížení a vysoký počet věcí, který je mu přidělován k rozhodování, přičemž řada z nich je velice pracovní i časově náročná, některé spisy jsou značně obsáhlé, resp. objemné. V první z uvedených věcí poukazoval také na to, že nebyl kanceláří včas uvědoměn o blížícím se termínu, kdy je nutno znovu posoudit a rozhodnout o dalším trvání vazby, za což byla vedoucí kanceláře ostatně také sama postižena krácením pololetních odměn. V případě druhé z uvedených věcí pak jako rozhodující příčinu svého pochybení kárně obviněný uváděl značné pracovní zatížení. Navrhovatel v souvislosti s touto obhajobou uznal vysokou pracovní zátěž kárně obviněného, nicméně poukazoval na činnost některých dalších soudců trestního úseku, kterým je přidělováno srovnatelné množství věcí a k obdobným pochybením u nich nedochází. Příčinu nedostatků na straně kárně obviněného spatřoval v tom, že si svoje povinnosti ve vytýkaných případech, i při vysoké pracovní zátěži, náležitě nepohlídal.

Kárný senát uvážil skutečnosti tvrzené kárně obviněným i navrhovatelem. V konstantní judikatuře kárných senátů je zdůrazňováno, že činnost soudce se vzpírá obecně platnému normování. V projednávané věci není sporu o tom, že kárně obviněný byl zatížen velkým počtem věcí přidělených jí k rozhodnutí, vykazoval též vysoký počet rozhodnutých věcí. Bylo tedy nutno posoudit, zda se při tomto zatížení mohl vyvarovat negativním důsledkům v podobě vytýkaných pochybení. Kárný senát na základě zjištěných skutečností v přípravném řízení a ústním jednání dospěl k závěru, že kárně obviněný ve vytýkaných případech ne zcela docenil organizační nároky, které k rozhodovací činnosti soudce neoddělitelně patří. Je nutno souhlasit s tím, že při vysokém počtu rozhodovaných věcí nelze činit úkony ve všech věcech bez jakékoliv prodlevy. Nelze však akceptovat, aby si soudce, byť v jednotlivých případech, sám nesledoval zákonné lhůty pro rozhodnutí, stejně jako, aby nečinil dílčí procesní úkony v přiměřených lhůtách. Kárně obviněný v těchto směrech svá pochybení uznal. V takto uznaném chybném postupu kárně obviněného potom kárný senát také spatřoval porušení povinnosti soudce svědomitě vykonávat svoji funkci (§ 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích).

Kárný senát následně obrátil svoji pozornost od posouzení viny, kterou shledal, k úvaze o trestu (kárném opatření, jeho druhu a popř. výši). Po zhodnocení okolností případu dospěl k závěru, že je namístě upustit od uložení kárného opatření podle § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích, neboť projednání kárného provinění je postačující.

Kárný senát, vedle zjištění a prokázání vytýkaných pochybení, vzal souhrnně v úvahu jak okolnosti svědčící v neprospěch kárně obviněného, zejména, že i přes značnou pracovní zátěž nevěnoval náležitou pozornost řádnému plnění svých pracovních povinností (což ostatně sám uznal), tak okolnosti svědčící v jeho prospěch, a tady pak zejména skutečnost, že na první z uváděných pochybení sám bezprostředně upozornil vedení soudu, a dále, že obě svá pochybení opakovaně uznal a vyjádřil nad nimi lítost, a to jak při oznámení prvního z nich vůči vedení soudu, tak ve vztahu k oběma i v rámci

vyjádření k návrhům na zahájení kárného řízení a znovu i při ústním jednání, a to včetně závěrečné řeči.

Kárný senát také zohlednil, že kárně obviněnému byla vytýkána pochybení toliko ve dvou věcech v situaci, kdy průběžně vyřizuje ročně řádově 300 věcí. V první z uvedených věcí byla shodou okolností v den, kdy přicházelo v úvahu předložení spisu z kanceláře soudci k rozhodnutí o dalším trvání vazby, vedoucí příslušné kanceláře celý den u lékaře, a navíc jednomu z obžalovaných ještě běžela lhůta pro odvolání. Ve druhé z předmětných věcí šlo o průtah či průtahy, které sice byly rozloženy v celkem čtyřech na sebe časově navazujících fázích, avšak jen prvé dvě jednotlivě byly delší než tři měsíce. Přihlédnout ke třetí a čtvrté prodlevě potom bylo třeba nikoliv vzhledem k těmto prodlevám samotným, ale vzhledem k celkové délce předkládání věci odvolacímu soudu. Bez zřetele zřejmě nebyla ani skutečnost, že na samém počátku řešení nejasností při předkládání spisu odvolacímu orgánu v této druhé věci, bylo dne 8. 8. 2013 (čl. 194) předsedou odvolacího senátu konstatováno, že žádné rozdíly mezi zněním protokolu o hlavním líčení a originálem vyhotovení rozsudku neshledává, a teprve poté postupně za součinnosti nejen kárně obviněného, ale i okresního státního zastupitelství, byla celá záležitost fázovitě vyjasňována. Tzn., že zejména na celkovou délku předkládání věci odvolacímu soudu neměl bezesbytku vliv jenom kárně obviněný a jeho úkony či dílčí časové prodlevy v nich.

Uvedené okolnosti, svědčící pro rozhodnutí kárného senátu, že v dané věci je namíste upustit od uložení kárného opatření, neboť projednání kárného provinění je postačující, kárný senát vnímá i pod zorným úhlem skutečnosti, že s kárně obviněným nebylo za celou dobu jeho působení ve funkci soudce vedeno žádné kárné řízení. Byly mu uloženy toliko dvě výtky, jedna před pěti a půl lety, a to ještě na předchozím působišti jiného okresního soudu, a druhá v polovině r. 2015, ve vztahu k níž návrhovateli při nynějším jednání uvedl, že se u kárně obviněného zrovna kumulovaly zjištěné nedostatky, aniž bylo zřejmé, co bylo jejich osobní příčinou.

Za tohoto stavu věci kárný senát dospěl k závěru, že projednání kárného provinění bylo z hlediska účelů sledovaných kárným řízením v případě kárně obviněného soudce dostačující, a od uložení kárného opatření lze tedy v souladu s ustanovením § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích upustit. Postih navrhovaným kárným opatřením kárný senát nepovažoval za adekvátní, a je toho názoru, že samotné projednání věci je odpovídající a bude dostatečně motivovat kárně obviněného k dalšímu řádnému plnění jeho povinností soudce.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 11. února 2016

JUDr. Petr Průcha
předseda kárného senátu